

ناصرہ بیگم

پی ایچ ڈی ریسرچ اسکالر، پی ایس سی، باچا خان یونیورسٹی، چارسدہ -

ڈاکٹر فقیر محمد فقیر

لیکچرر، پشتو، پی ایس سی، باچا خان یونیورسٹی، چارسدہ -

د خبر پښتونخوا د پښتو د ښځینه افسانہ نگارو په افسانو کېنې تانیثیت

Nasira Begum *

Ph.D. Research Scholar, PSC, BKUC.

Dr Faqir Muhammad Faqir

Lecturer, PSC, BKUC.

*Corresponding Author:

The Feminism in Pashto Female Short Stories Writers of Khyber Pukhtunkhwa

In Pashtun Society of Khyber Pukhtunkhwa Women faces many difficulties in social life. They suffer every time from male dominant Society and not treated as mankind. They have no basic rights in life. They were torchers by men and not given education properly. They could not take any decision in life according their choice. Their weddings and all decision of life taken through the choice of men. The feminist movement gives them confidence and bravery for their life in society. Pashto Short stories writers explained all issues and difficulties of women life they faces in Pashtuns' society.

Key Words: *Feminism, Feminism in Pashto Female Short stories writers, Education, walwar, swara.*

د تانیثیت مفهوم:

تانیثیت د یو داسې نظر او نظریې نوم دی چې پکښې د ښځو د حقونو او انساني برابری خبره کیږي - د صنفی امتیاز، د ښځینه او نارینه تر مېنځ د ناغوره او غوره تصور خلاف د یو والي او

توازن راوستلو کوشش او اواز دے — دغه اواز او رجحان او په عمومي ژوند او په ادب کېې هم ځائے پېدا کړے دے او د يو مستقل تحریک او رجحان په شکل کېې څرگند دے — د ښځو د حقونو، د رائے ازادي او پوره پوره د انساني برابري حق او غېر مخې ته راوړي — ددې خبرې مکمل مزاحمت او رد لري چې ښځه په انساني معیار کېې د سړو کمتر او کمزورې ده — د تانیثیت تحریک او نظر د ښځې د حقیقي مقام تعین هم کوي او د هغې د حیثیت، اهمیت، د ژوند د لارې د انتخاب حق هم ورکوي او په ادب کېې د دوي د هر سوچ او فکر په حقیقي معنو کېې وړاندې کول یې بنیادي مقصد او مرام دے —

که مونږ د دنیا په هر ادب نظر واچوو نو دا خبره په عامه توګه څرګندېږي چې د ښځینه ذات په ادب نمائندګي سړو کړې ده او دوي د خپلې مرضی مطابق د هغوي جذبات، احساسات او نفسیات بیان کړي دي او په دې کېې د خپلې خوښې خبرې مخې ته راوړي دي ځکه چې ښځو ته د ادب د تخلیق او اظهار ښځو ته حق نه وو — ځکه دوي خپلې مسئلې، فکر او نظر ادبي منظر ته نه شو پېش کولے — دغه وجه ده چې په ادب کېې یې صحیح صورت کېې نفسیات او داخلي جذبات په کلي او باقائده انداز مخې ته دي راغلي — او کوم شکل او طرز چې د سړو خوښ وو هم په هغه شکل کېې یې بیان کړي دي — که د محبوبې په رنگ کېې د وفا او جفا جنس دے، که د مور په شکل کېې د قربانۍ نمونه ده او که د خور د او کورودانې په صورت کېې د وفا تصویر دے — یا که د حیا او بې حیايۍ نڅښه ده دغه ټول د سړو د خپلې مرضی او خوښې ناخوښې په بنیاد د ادب او تاریخ حصه کېې راغلي دي —

د تانیثیت د تحریک یوه بنیادي نکته دا هم ده چې د سړو د غلبې معاشرې یا پدرسري نظام کېې د ښځو د ذهني تشکیل او نفسیاتي اړخ هغه

تشریح شوې ده کومه چې د هغوي د مرضي مطابق وه او ښځينه ذات يا زنانه شاعرانو د خپلي دغه حق تلفي خلاف مزاحمتي او احتجاجي رويي خپلې کړې چې په عصري ادب کېښي د دغه رجحان نوم د تانيثيت په نامه مشهور شو – (۱)

په اول ځل د فيمينزم دا نوم په اصطلاحي معنيو کېښي دفرانس چارلس فورير (Charles fourer) له خوا مخې ته راغلي دي او بيا په اکسفورډ ډکشنري کېښي په ۱۸۹۶ء ځاي شو –

شازيه تمکين، خواتين کي افسانوي مي تانيثي تصورات کا تنقيدی تجزيه، پي ايچ ډي مقاله، شعبه اردو مولانا آزاد نيشنل اردو يونيورسټي، حيدرآباد

دا اصطلاح د فرانسې ژبې د دوه لفظونو Femi او Esme نه وتلې ده چې په ترتيب سره د ښځينه ذات او د ټولنيز تحريک يا سياسي نظريې معنا لري – (۲)

د تانيثي يا د فيمينست اصطلاحي صورت اول اول د بېباکي او بهادري اظهار کوونکو ښځو د پاره استعمالېدو او بيا ورور د ښځينه حقونو غوښتونکو يا نمائندگي کونکيو د پاره استعمالېدل شروع شو – او د تانيثيت دا تحريک د ښځو د حقونو تحريک شو – (۳)

دا تحريک د ښځو د ژوند سره د تړولو مسئلو څرگندونه هم کوي او ددې د حل د پاره هم هلې ځلې کوي او عالمي سطح خپل کردار لوبوي – د ښځو د بنيادي حقونو او ددوي سره د استحصال او ظلم زياتي غندنه کوي – په ښځو کېښي د خپلو حقونو د پېژندنې او ددې د حاصلولو د پاره شعور او بېداري پېدا کوي – د ښځو د ازادۍ او خودمختارۍ او مرضي خبره کوي – او دوي په معاشره کېښي په کم نظر کتلو، بندېزونو او ناوړې چلن خلاف مزاحمت ښکاره کولو همت پېدا کوي –

د دنيا په هره ټولنه کېښي د سرو په مقابله کېښي د ښځي کم حيثيت او د پدرسري نظام په سبب ښځي

ډېرې مسئلو او مشكلاتو سره مخ دي او څه چې سري غواړي هم هغه قانون وي او ددوي اختيار دے چې څنگه سلوک ورسره کوه - په ځينو ټولنو کښې ورته د انسان په نظر هم نه شي کتلے - سري دوي خپل داسې ملکيت گني چې هم ددوي د مرضي مطابق به وي - خپل اختيار او خوښه يې د خپل ژوند په فېصلو کښې هم نشته - په خپل وجود يې هم د مرضي حق نشته - ددې صنفې نابرابري خلاف دوي د مذهبونو، اقتصاد، سياست او معاشرتي اقدارو او دود دستور له طرفه هم مشکلات وو، ځکه چې دلته په هر څه د نارينه اجاره داري وه - بيا هم دا تحريک د خپلو اعراضو او مقاصدو حاصلولو کښې تر ډېره حده کامياب شو - (۴)

ښځو ته مشکلات په دې وجه هم وو چې په دې پدرسري ټولنه کښې د هر څه اختيارمند سرے دے او دوي ځان د پاره او د اختيار د پاره خپل خپل قانونونه جوړ کړي او ښځه يې کمزورې، بي وسه، لاچاره، محتاجه او کم حېثيته ښکاره کړې ده - او دا يې ښودلې دي چې ښځه صرف د سري خدمت له پېدا ده او بس ځکه ورته د پښو د پېزار او د سر د سپياکې غوندې نسبتونه شوي دي - بس په معاشره کښې چې ورله سرو کوم مقام مقرر کړے دے هم دغه يې حېثيت دے او دوي به څنگه کمزوري څيز له ښه مقام ورکولو - د ښځې او سري نسبت په معاشره کښې د آقا او غلام وو -

"په تاريخ کښې ښځه شته : خو هغه ښځه

ده چې سري يې را پېژني، ځکه چې زمونږ ټول تاريخ د سريو تاريخ دے - د دې تاريخ په چوکاټ کښې د ښځو ځانے نشته او چې د تاريخ په پانوکښې راڅرگنديږي هم ، نو عمل يې د سرو تابع وي " (۵)

د ثانيې هلو ځلو او ددې تحريک عرض هم دا وو چې د ښځو بنيادي حقونه او منلے شي، د رائے حق ورکړے شي - دوي د انساني برابري په بنياد نظر

اوشي — او د بې انصافی مخ نوي اوشي — د ښځو باره کښې منفي رويو کښې بدلون راشي او هر هغه عمل مخ نيوې اوشي او غندنه اوشي چې د غېر مساوي سلوک نڅښې لري، ښځو کښې بېداري پېدا کړي او دا شعور ورکړي چې دا هم انسانان دي او ښځه د انسان په حېث مقام او منصب کښې د کمتر درجې نه ده — (۶)

د لوي خدائے د اطاعت او فرمان دروند پېټې او امانت نه يواځې د سړيو پر اوږو بار دے او نه يواځې د ښځو پر اوږو بلکې دواړه بشري اصناف به د لوي خدائے په وړاندې د خپلې وفادارۍ د ثبوت دليل وړاندې کوي — " (۷)

په ټولنه کښې د ښځې اهميت د انساني تقاضو له مخه د سړي برابر دے ځکه چې دواړه انسانان دي او د بشري حيثيته برابري — د سزا او جزا له حساب به هم يو شان وي —

"ښځې او سړي د انساني ټولنې دوه ستنې دي د يو نه بغير د بل وجود ممکن نه دے، دواړه لازم او ملزوم دي، او دواړه د انساني فطرت او قوت او منزلت په بنياد يو شان عظمت او اهميت لري — اکثر په پسمانده او زورگير نظام کښې د طاقت او برترۍ نشه کښې د برابرۍ دغه تله له معيار ني بې لارې شي — دغه زورگير او استحصالې قوتونه هر کمزورې د پښو د لاندې کوي چې وس خومره رسي ښځې نر غلامان کوي — دجنس د نزاکت په وجه بيا ښځې خپل ماتخت او کمزورې حسابوي او په کم نظر ورته گوري —" (۸)

اسلام ښځو ته کمه درجه نه ورکوي او نه ېې په انساني صفاتو کښې کمه گڼلې ده — په سزا جزا کښې کښې هم يو برابر دي — او يو برابري —

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوَةً طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ - (۹)

ترجمہ: ڄوڪ ڇي نبيڪ عملونه ڪوي او ايمان يي راوري وي ڪه نر وي ڪه بڻجي په دنيا ڪنبي به پاڪيزه ژوند مومي، او ددوي د بڻو عملونو په بدل ڪنبي به په آخرت ڪنبي اجر ورکولي شي -
د تانيثي تحريڪ له ڪبله د بڻجو په ژوند ڪنبي ډپر بدلون راغلو او بڻجو د حقونو ، ازادي، تعليم، صحت، سياست ، روزگار او جنسي ازادي مرامونه تر ډېره حده حاصل ڪړه -

د پښتو د بڻځينه افسانو نگارو انسانو ڪنبي تانيثيت:

پښتنه معاشره ڪه هر څو اسلامي معاشره ده خو پښتانه په ځينو مسئلو ڪنبي په اسلام هم عمل نه ڪوي لکه د بڻجو په تعليم پابندي وي او په خصوصي توگه په غريزو سيمو ڪنبي خو د بڻجو تعليم د شرم او بي پښتو کار گنله شي - دغسې په جائيداد ڪنبي برخه نه ورکوي - په واده کوېدن ڪنبي يي د خوښي ناخوښي تپوس پښتنه نه وي - د کونډي ودولو رواج نشته او بڻجو سره ډپر بد چلن کيږي او سپکي گنله شي - د هر قسمه کورني تشدد او زور زياتي سره مخ وي ، د هېڅ قسمه حقونو اهل نه شي گنله - د روزگار او گټې هېڅ قسمه موقعي نه شي ورکولي - ددې قسمه مصي لو او نورو ورسره د نورو ورپېښو مسئلو انځورگري د پښنو د بڻځينه افسانه افسانه نگارو په افسانو ڪنبي په ښه توگه بيان شوي دي - او بڻځينه افسانه نگاري د بڻجو په نفسياتو ښي پوهيږي نو ددوي نمائندگي يي هم په غوره طريقه ڪړې ده -
تعليم:

بڻجه او سرے دواړه ددې معاشرې اهم انساني غري دي او په تعداد هم سره برابر نزدې نزدې برابر دي - د دواړه تعليم د معاشرتي ترقي د پاره ډېره ضروري ده ځکه ڇي د تعليم نه بغېر

ترقي ممکن نه او چي نيمه ابادي د ترقي د سفر نه معذوره شي نو د ترقي خيال هم عبث دے -
الله تعاليٰ فرمايي:

قل هل يستوي الذين يعلمون والذين لا يعلمون- (۱۰)

ترجمه: ووايه چي عالم او جاهل نه برابر کيدلے اسلام کښي هم د تعليم په سلسله کښي سړو او ښځو دواړو د پاره يو شان حکم دے او په دواړو يي حاصلول فرض دي - ځکه خو زمونږ خور نبي فرمايلي دي:

طلب العلم فريضة علي كل مسلم - (۱۱)

ترجمه: په هر مسلمان د علم حاصلول فرض دي - اسلامي تاريخ دداسي واقعاتو نه ډک دے چي د ښځو په علم او تعليم رڼا خوروي - حضرت ابو وداعه د حضرت سعيد شاگرد وو او د خپل استاذ لور سره يي نکاح شوې وه، د واده په دويمه ورځ چي ابو وداعه درس له تلو نو ښځي ورته ووي چي دغه درس چي کوم استاذ درکوي زه يي په کور کښي درکولے شم - (۱۲)

ددې مطلب دا دے چي هغې دغه علمونه لوستي وو او عالمه وه -

"د انسان ژوند تر هغه وخته پورې ښائسته او مهذبه با اخلاقه او ترقي يافته نه شي جوړېدلې تر څو چي هم ددې کور دواړه وگړي په گډه ترقي او نه کړي - نر او ښځه د عکس دواړه اړخونه دي او بيا د دواړو خوبي او ښه والي د عکس حسن وي لکه څنگه چي زړه او مازغه يو له بله سره تړون لري او يو د بل خيال ساتل کيږي - نو دغه راز د معاشرې د تهذيب د پاره د نر او ښځي تعليم ډېر حاجت لري - کوم خلق چي يواځې نارينه ته تعليم ورکوي او دغه گمان کوي چي بس له ده څخه به قام

ترقي وکړي نو دا کټ مټ داسې خيال دے
لکه د يو مارغۀ نه چې يو وزر پرې کړي
او بيا يې و اسمان ته والوزوي – " (۱۳)
بي تعليمه ښځه نه خپل ځان ساتلے شي او نه
د بچو او خاندان تربيت په سمه طريقه کولے شي
او نه باوقار ژوند تېرولے شي – خود اعتمادي
او حوصله نه لري او نه د فېصلې کولو او خپل
حق غوښتلو توان لري او د بل محتاجه وي او
همېشه غلامی سره مخ وي – که چېرې خپله يې گتلي
شوي نو د ډېرو خلقو د محتاجي او غلامی به خلاصه
وه –

عصمت بي بي په خپله افسانه "بلدوزر" کښې د
جينکو په تعليم د بنديز خبره کوي
"هغې د ځان سره بيا سوچ اوکړو چې زه
به کشمالي ته څه رنگ دا هر څه وئيلي
شم چې زمونږ د مشرانو خبرې او زمونږ
د مشرانو کارونه د قرآن ټکي دي – دا
هېڅ کله نه شي بدلېدے که د انسان
ژوند ترېنه شي خو دا بي ساه دستورونه
او بي ساه رواجونه لکه د بلدوزر هر
څه تس نس کړي – – – هغې بيا سوچ
اوکړو – – – لورې ! ته خو د يو
بلدوزر خبره کوي چې ستا د گوډيانو
کور يې وران که – – – دلته کو
په قدم قدم بلدوزرې دي – – –
"زمونږ د قام قبيلې جينکي مدرسو ته
نه تلے – – –"
زمونږ د قام قبيلې جينکي د علاج د
پاره د ښاريې هسپتال ته نه شي تلې په
دم درود به څه کيږي – – – ؟ " (۱۴)
واده کوېدن:

دغسې په واده کوېدن کښې د جينی رائے او
خوښه هم ضروري ده او اسلام ددې مکمل اجازت
ورکړے دے – د بخاري روايت دے چې حضرت حنسه
وايي چې زما پلار زما نکاح زما د مرضی نه بغیر

زما د تره زوي سره کړې وه — ما چې حضرت محمد ﷺ ته شکایت وکړو نو وې فرمائل کۀ ستا مرضي نه وي نو دا نکاح نه کيږي — (۱۵)

په پښتنه معاشره کېنې په دې اصلو هډو عمل نشته د لور خور نه په دې معامله کېنې تپوس کول بېخي ضروري نه وي او اکثر خو په ماشومتوب کېنې ورکولې شي لا داسې هم وي چې په روڼي کېنې مېرلې شي او بيا يې خپل نصيب دے چې په هر څنگه انسان يا انسان نما ځناور پېښه شوه — بيا يې خلاصې هم نشته ځکه چې په دې ټولنه کېنې ښځې ته دا تربيت ورکولې شي چې د پلار د کوره به په ډولۍ کېنې ځي او د خاوند د کوره به په جنازه کېنې ووځي، نور کېنې هر څنگه ژوند يې وي په دغه روايت به عمل کوي —

په دې معاشره کېنې د خوښې اظهار جينۍ وکړي نو لوې پېغور وي او دا رشته په مشکله کيږي — په عام خلقو خو څه چې په اعلي تعليمافته جينۍ هم د خوښې قدغن وي — سلمې شاهين په خپله افسانه کېنې دا څرگنده کړې ده چې يوه لېکچره چې د ښځو د حقونو اواز هم پورته کوي او د ماما زوي سره ډېره مينه وي او د هغه هم ورسره مينه وي خو هغه له يې وړ نه کړي او عجيبه داده چې ددې کشره خور ورکړي —

"ما به هر وخت هم دا سوچ کولو چې په دې معاشره کېنې د هلک جينۍ واده نه کيږي بلکې دا تړون دا تړون د دولتونو تړون وي چې روحونه تر مرگه اوېزاندي پاتې شي — کۀ ما ډېر ووي چې اے ظالمانو زمونږ خو يو بل په کار دي — مونږ خپله مينه غواړو — داسې د سمندر په غاړه د تندې د مرگ جوگه خو نه يو لکه د ځناورو په پړو د تړلو لائق خو نه يو — — خو زما خبره هېچا نه اورېده —

زه هم ددغه بغضونو ښکار شوم —
زما د ژوند فیصله اوشوه — (۱۶)
دا ځکه داسې اوشو چې په دې معاشره کېنې د
خوښې او مینې ښکاره کول لوی جرم دے —
په عامه معاشره کېنې خو لا بد حالات دي —
جینکې خبر هم نه وي او رشتې یې شوې وي — که
هر څنگه حالات وي جینې انکار نه شي کولې او که
وکړي نو د غټ پېغور خبره ده او داسې جینې ته
په بد نظر کتلې شي او په معاشره کېنې یې ځای
نه وي او د بدنامۍ سبب وي — او که انکار
وکړي نو د مرګ سبب هم جوړېدلې شي — لکه د
حسینه گل کاکاخیلې په افسانه "څانګه" کېنې
څانګه د تره زوي سنگین سره مینه کوي کو تره
یې سمسور ته ورکړي او چې دا ددې بصلې نه
انکار وکړي نو الزام پرې ولگولې شي او بیا د
غېتر په نامه ووژلې شي —

"دې قیصې او وژنې هاغه وخت خپله
یوه پټه ساتلې شوې برخه راښکاره
کړه، اوس خلق په دې نتیجه رسیدلې وو
چې د غېرت په نوم ددې بې گناه قتل
دوهم کردار سنگین د څانګې د مېرې مور
په صلاح څانګه څانګه کوټې ته کړې وه —
او ددغه غل غوبل جوړ شو نو د سنگین
مور په ډېره طریقه خپل زوې چرته
ووېستو او پټ یې کړو او بیا د څانګې
پلار د شوکت دنورو ورونو په صلاح په
دغه وخت په هاغه کوټه کېنې د څانګې
ځواني خاورې کړه — ددې نه مخکېنې
خلقو ددې کورنۍ په ننگ او غېرت فخر
کولو خو دا خبره اوس یو نیم کوي کس
کوله چې د څانګې د سنگین سره هېڅ
تعلق نه وو بس د سمسور نه د انکار
کولو گناه یې هاغه جرم شو کوم چې
هغې نه وو کړې خو سزا یې دسرو وینو

د شهادت په شکل کښې هغې موندلې وه" (۱۷)

دغسې که د زیتون بانو افسانې "شوکیدلې گل" ته وگورو نو د یوې جینې زیبو ژوند په دې په دار وي چې په وروني کښې د ماما زوي شفیق ته وئیلې شوې وي - هغه بد معاش او بد کرداره وي - په دې د تعلیم پابندي هم لگوي - هغه خو ځله جیل ته لار شي - او زیبو ذهني بیمارې شي او چې پلار یې ډاکټر له بوځي کوم، چې د هغه کلاس فېلو هم وي نو هغه ورته وایي دا روغه جوړه بس لږه ذهني مسئله ده ورته او بیا یې خپل کور کښې دېره کړي او ایف اېس سي وکړي دغه دوران کښې یې دپلار د دوست زوي جاوېد سره چې هغه هم ډاکټر وي مینه پیدا شي، خو د ماما د زوي په نوم وي نو هېڅ نه کیږي اگر چې هغه اوس د یو جرم په سزا کښې عمرقېد وي - دا ټوله مسئله د یوې غلطې فیصلې په وجه جوړه شوې وي -

" او جاوېد په سوچ شو - په تېرو شپږ نیمو کالو کښې څه څه او نه شول - د هغه سترگې د زېبو د فارم پلؤ لگېدلې وې - تابانې! زېبو ته غږ کړه - وایه جاوېد خان راغله دے - وایه دلته راشه کنه -

او - - - لږه لحظه پس تابانه په بېرته راغله دواړه ورته په کتو شو - هغه مسکې مسکې کیده -

خان بابا زېبو وایي زه د چا امانت یم څنگه د یو پردي سړي سره ووينم - (۱۸)

سوره :

سوره هم په پښتنو کښې ډېر بد رواج دے - په دې رواج کښې د سړو په جرم کښې ښځې د سزا سره مخ کیږي او ټول عمر په عذاب کښې تېروي - په دې دشمنۍ نه بچ کیدو د پاره لور خور

ورکولے شي — خڪه چي د لور خور خه حيثت وي هغه
خو هسي هم د بل د کور وي —
عصمت بي بي په "جل وهله" افسانه کښي د جميلي
د خپل تره د زوي آدم خان سره د مينې ذکر هم
کوي او د جميلي په سوره د وکولو او د هغي د
ارمانونو د سودا کولو او په سوره د وکولو سره
د هغي د جذباتو او نفسياتو نمائندگي هم کوي —
"ادم خانه دا ډېره ښه شوه — — —
چي ورور مې د جيل د تورو تمبو نه بچ
شو — — — پښتني خوښي خو تل د
وروڼو شملې جگې ساتي — — — وروڼه
مور راوري خو ډېر خواږه وي — — —
په کور کلي حجره جمات کښي په
خلورو کسانو کښي ناست ولاړ وي — — —
خپل دستورونه او په پيړيو پيړيو راغلي
رواجونو نه څنگه تېښته اوکړي — — —
خان به پردي پيغور ته خه رنگه
پرپردي — — —؟؟
سوره ورکول خو يو دستور د پيړيو
پيړيو راسي په پښتنو کښي او زمونږ دې
پښتني معاشره کښي — — — دا خه بده
خبره نه ده — — — پوره خاندان د
پيغوره بچ شي — — — پوره خاندان
— — — هو — — — پوره خاندان
— — — جميلي يو زړه چاودونکي سلگي
تگي تگي په خپل گوگل دننه خښه کړه —
— — — اسوبلو يي په ټول وجود او په
لوندو غوښو اور لگولے وو خو ولي بل
څوک ددې اور نه نه وو خبر — " (۱۹)

ولور:

سلمي شاهين په افسانه "کاني او ازغي" کښي د
يوې پيغلې د نفسيات بيانوي چي هغه خرڅه کړې
شوې وي — او بيا د مور پلار د نوم نه هم نرت
کوي —

"ما نه د خپلې مور سره، نه د خپل پلار
او نه مې هغه خیرن پمن روڼه خوښې
یاد شوي دي - ځکه چې که دولت دومره
ضروري څیز وي چې مور او پلار پرې ما
خرڅولې شي نو زه په هغوي څه کوم، هغوي
به څنگه وي، نه مې دي لیدلي دي او نه
ترې خبر یم - " (۲۰)

میراث کښې حصه:

کله داسې هم وي چې لوڼه خوښې چاله نه
ورکوي په دې وجه چې چرته میراث حصه او نه
غواړي او ددوي مال جائیداد تقسیم نه شي - نو
لوڼه خوښې په کور زړې کړي خو چاله یې ورنه
کړي - عصمت بي بي په افسانه "میراث" کښې دا
خبره څرگنده کړې ده - په دې افسانه کښې گل
تاجه یو کردار د پلار او مور یې دواړه مړه
دي او وروڼو سره اوسېږي - هغوي ودونه کړي دي
او او دا نه ودوي او د هغوي لکه د وینځو خدمت
کوي - له دې وجې چې چرته د پلار په میراث حق
او نه غواړي نو په کور یې کښېنولي وي - د
هغې چې کوم احساسات وي هغه افسانه نگارې بیان
کړي دي -

"د هغې اوشکې بیا روانې شوې - - -
- ولې چې کله به هغې سوچ کولو نو هغه
پخپله هم په چاپېرچل کښې اوسېدله
چرته چې وروڼه د خوښدو په ذکر
شرمېږي، چاته یې ورکول خو لا ډېره لویه
خبره وه - - - هغه به کله کله په
دې سوچ هم تنگه شوله چې مخکښې خو
جهالت ځکه وو چې د اسلام رڼا نه وه
او خلقو به خپلې لوڼه ژوندی خښولي -
- - او د پلار په میراث کښې به یې
ورله برخه نه ورکوله - - - خو اوس
- - - اوس خو حاتم النین دا هر څه
- - - هر څه ختم کړي دي - - -
رنگ نسل - - - امیري او غریبي ښه

والی او بد والی او اوچت والی پہ
تقوا او پہ بے عمل دے نو سرہ د
دومره رنہگانو دا خلق اوس ہم پہ تیرو
کبھی پراتہ دی - - - - - سولی - - -
- - - - - ؟ آخر ولی - - - - - ؟؟ اوس
خو تعلیم دومره عام شو چہ خلق سپورمی
تہ اوسیدل او پستتانه - - - پستتانه
نور ہم جاہل او خودعرضہ شول - - -
سرہ د دومره تعلیمہ او شعورہ نہ د
خور خہ رضا وی او نہ د لور خہ رضا
اہمیت لری - - - د خور لور ژرا ہم
ہغہ خوارلس کالہ پخوانی دہ - - - " (۲۱)

پہ پستتانه تولنہ کبھی بےخو تہ بی شمرہ
مسئلی ورپی بے دی، چرتہ پہ پیسو خرخیبری نو چرتہ
پہ سورہ او بدل کبھی ورکری شی - د غیرت پہ
نوم بی گناہ بی خطا قتلولے شی - ددی د پارہ د
سرو پہ قانون کبھی یا کور دے یا گور دے - د
تعلیمہ نہ لری ساتلے شی - د خپلی مرضی اظہار
نہ شی کولی - میراث کبھی حق نہ شی ورکولی او
د ہر قسمہ ظلم او تشدد بیکاروی او د انسان پہ
نظر ورتہ ہم نہ گوری - ددی تولو بےخینہ مسئلو
اظہار د بےخینہ افسانہ نگارو لکہ سیدہ بشرہ
بہگم، زیتون بانو، فہمیدہ کمال، مبارک سلطانہ
شمیم، سلمی شاہین، یاسمین احمد خان، سیدہ حسینہ
گل کاکا خیل او نورو افسانہ نگارو پہ افسانو
کبھی مخی تہ راخی -

حوالی

- ۱: ڈاکٹر سیما صغیر، تانثیت اور اردو ادب، روایت، مسائل اور امکانات، براؤن پبلیکیشنز، نئی دہلی، ۲۰۱۸ء، ص ۲۸۔
- ۲: روبی نورین، تانثیت اور پاکستانی ادب (پی ایچ ڈی مقالہ) اردو ڈیپارٹمنٹ، پنجاب یونیورسٹی ۲۰۱۰ء
- ۳: صالحہ صدیقی، تانثیت و مختلف نظریات، مشمولہ، اردو ادب میں تانثیت کی مختلف جہتیں، دہلی، ایجو کیشنل پبلشنگ ہاؤس، ص ۳۹۔
- ۴: جون ہانان، عورتوں کی تحریک آزادی، ترجمہ یاسر جواد اور سعدیہ جواد، لاہور، الفیصل ناشران، ۲۰۲۱ء، ص ۲۹۔

- ۵: اجمل بکلی، بیواکھ صورتونہ، سمون خپرونڈویہ
تولنہ، ۱۳۳۹، مخ، ۱۷۔
- ۶: فاطمہ حسن، ڈاکٹر، فیمینزم اور ہم، کراچی، وعدہ کتاب گھر، ۲۰۱۳ء، ص، ۶۔
- ۷: نظام الدین شائق، د بسخو نری، پیبشور، الازھر
خپرنڈویہ موسسه، ۲۰۰۴ء، مخ، ۱۸۔
- ۸: ڈاکٹر فقیر محمد فقیر، د غالب ترین جذبات له
ترقی خوش نظره، مشموله، فرهاد محمد غالب ترین (فکر-
هنر- شخصیت) مولف ڈاکٹر فقیر محمد
فقیر، چارسده، امن خپرنڈویہ تولنہ، ۲۰۲۵ء، مخ، ۸۰۔
- ۹: النحل: ۹۷۔
- ۱۰: الزمر: ۹۔
- ۱۱: ابن ماجه، السنن، المقدمه، باب فضل
العلماء، ۱: ۸۱، رقم: ۲۲۴
- ۱۲: محمود الرشید حدوٹی، مولانا، اسلام اور عورت، لاہور، ادارہ تحقیق وتصنیف، جامعہ اشرفیہ مسلم ٹاؤن،
اشاعت دوم، ۲۰۰۱ء، ص، ۱۱۶۔
- ۱۳: عبدالفتح، بسخو او تعلیم، مشموله، اولس،
کوئٹہ، نومبر-دسمبر ۱۹۷۵ء، مخ، ۷۷۔
- ۱۴: عصمت بی بی، بلدوزر، مشموله، نیگری
بسخو، مخ، ۱۲۵۔
- ۱۵: صحیح البخاری، النکاح، باب اکراه البنات
علي الزواج، حدیث: ۵۱۳۸-۶۹۴۵۔
- ۱۶: سلمی شاہین، ایری، مشموله کانی او
ازغی، لاہور ملت پرنٹرز، ۲۰۰۰ء، مخ، ۱۱۳۔
- ۱۷: سیدہ حسینہ گل، خانگہ، مشموله، کیسی د
کوسسی، مینگورہ، گران خپرنڈویہ
تولنہ، ۲۰۲۵ء، مخ، ۱۶۱۔
- ۱۸: زیتون بانو، شوکی دلے گل، مشموله، د شگو
مزل، پیبشور، محکمہ ثقافت خپبشور
پشتونخوا، ۲۰۱۵ء، مخ، ۶۸۹۔

- ۱۹: عصمت بی بی، جل و ہلے، مشمولہ، نیمگری
بسخہ، لاہور، ملت پرنٹرز، ۲۰۰۰ء، مخ، ۹۵-۹۶۔
- ۲۰: سلمی شاہین، کانی او ازغی، مشمولہ، کانی او
ازغی، لاہور، ملت پرنٹرز، ۲۰۰۰ء، مخ، ۲۳۔
- ۲۱: عصمت بی بی، میراث، مشمولہ، نیمگری
بسخہ، لاہور، ملت پرنٹرز، ۲۰۰۰ء، مخ، ۱۹-۲۰۔